

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Cdo/133/2024
Identifikačné číslo spisu: 1322202014
Dátum vydania rozhodnutia: 29.04.2026
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Zemková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2026:1322202014.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne EOS KSI Slovensko, s.r.o., Prievozská 2, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpená Remedium legal, s.r.o., Prievozská 2, Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanému D. E. Ň., narodenému XX. J. XXXX, T. X T., T., o zaplatenie 6 911,29 eur s príslušenstvom, vedenom na Mestskom súde Bratislava IV (pôvodne Okresný súd Bratislava III) pod sp. zn. B3-65Csp/31/2022, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2Cocsp/1/2023 z 13. septembra 2023, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2Cocsp/1/2023 z 13. septembra 2023 ako aj rozsudok Okresného súdu Bratislava III č. k. 65Csp/31/2022-55 z 9. marca 2023 z r u š u j e a v e c v r a c i a n a ďalšie konanie súdu prvej inštancie, ktorým je Mestský súd Bratislava IV.

Odôvodnenie

Rozhodnutie súdu prvej inštancie

1. Okresný súd Bratislava III (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom č. k. 65Csp/31/2022-55 z 9. marca 2023 (ďalej len „rozsudok súdu prvej inštancie“ alebo „rozsudok okresného súdu“) prvým výrokom žalobu zamietol a druhým výrokom nepriznal žalovanému nárok na náhradu trov konania.

2. Súd prvej inštancie rozsudok odôvodnil právne § 497, § 504, §503 ods. 1 prvá veta a ods. 2 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, § 524 ods. 1 a 2, § 565, § 53 ods. 9, § 54a, § 100, § 101, § 103 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a § 1 písm. a), § 8 písm. a) zákona č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony (ďalej len „zákon o mimoriadnych opatreniach“).

3. V prejednávanej veci sa žalobkyňa domáhala zaplatenia sumy 6 911,29 eur s príslušenstvom z titulu

nevrátených finančných prostriedkov poskytnutých na základe spotrebiteľskej zmluvy uzatvorenej medzi právnou predchodkyňou žalobkyne Tatra bankou, a.s. a žalobcom.

4. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania zistil, že veriteľ (právny predchodca žalobkyne) vyhlásil celý dlh z uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere pre porušenie žalovaného splácať mesačné splátky úveru riadne a včas za mimoriadne (predčasne) splatný právny úkonom z 23. apríla 2019, a to pre nesplnenie splátky za mesiac január 2019. Splatnosť celého dlhu v danom prípade nastala prvý deň nasledujúci po uplynutí troch mesiacov od omeškania so splnením splátky za mesiac január 2019 v zmysle § 565 v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, t. j. 21. apríla 2019, kedy sa toto právo mohlo vykonať po prvý raz.

5. Žalobca právo na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov zo spotrebiteľskej zmluvy uplatnil na základe žaloby podanej súdu až 29. apríla 2022, súd dospel k záveru, že bolo uplatnené po márnom uplynutí trojročnej premlčacej lehoty v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka (t. j. po 21. apríli 2022).

6. Okresný súd sa zaoberal aj aplikáciou ustanovení zákon o mimoriadnych opatreniach a dospel k názoru, že jazykový výklad § 1 písm. a) a § 8 písm. a) zákona o mimoriadnych opatreniach je širší, než si to vyžaduje jeho teleologické pozadie, a preto bolo potrebné aj so zreteľom na doktrínu tzv. racionálneho zákonodarcu uprednostniť teleologický (účelový) výklad týchto ustanovení (t. j. redukciu aplikovateľnosti § 1 písm. a) a § 8 písm. a) zákona o mimoriadnych opatreniach) pred ich jazykovým výkladom. Podľa okresného súdu ak koniec (t. j. posledný deň) zákonnej všeobecnej trojročnej premlčacej lehoty na uplatnenie práva dodávateľa na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov zo spotrebiteľskej zmluvy pripadol na 21. apríla 2022, t. j. viac ako rok po uplynutí (druhého) ochranného obdobia (t. j. po 28. februári 2021) a zrušení všetkých zákazov a obmedzení slobody pohybu vyplývajúcich z vyhláseného núdzového stavu, niet žiadneho rozumného dôvodu túto premlčaciu lehotu predĺžiť pripočítaním o 76 dní jej neuplynutia v rozhodnom období (t. j. od 27. marca 2020 do 30. apríla 2020 a od 19. januára 2021 do 28. februára 2021).

Rozhodnutie odvolacieho súdu

7. O odvolaní žalobkyne rozhodol Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „krajský súd“ alebo „odvolací súd“) rozsudkom sp. zn. 2Cocsp/1/2023 z 13. septembra 2023 (ďalej len „rozsudok odvolacieho súdu“ alebo „rozsudok krajského súdu“), ktorým prvým výrokom rozsudok okresného súdu potvrdil a druhým výrokom žalovanému nepriznal náhradu trov odvolacieho konania.

8. Odvolací súd po preskúmaní rozsudku okresného súdu dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné. Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie vykonal všetko dokazovanie potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností významných pre posúdenie dôvodnosti žaloby, zo zisteného skutkového stavu vyvodil správne skutkové a právne závery, svoje rozhodnutie presvedčivo a dôsledne odôvodnil.

9. V odôvodnení sa stotožnil so záverom okresného súdu, že dlžnou splátkou, pre ktorú nastalo zosplatnenie úveru bola neuhradená splátka za mesiac január 2019. Veriteľ úverový dlh úkonom z 23. apríla 2019 zosplatnil z dôvodu porušenia povinnosti žalovaného splácať mesačné splátky úveru riadne a včas, pre nesplnenie úverovej splátky za mesiac január 2019, zročnej 21. januára 2019 (20. januára 2019 bola nedeľa). Splatnosť celého úverového dlhu nastala prvý deň nasledujúci po uplynutí troch mesiacov od omeškania so splnením tejto splátky, teda dňa 22. apríla 2019 (po uplynutí troch mesiacov od prvého dňa omeškania pri splatnosti dňa 21. januára 2019), respektíve, keďže tento deň bol sviatočným dňom (Veľkonočný pondelok) splatnosť celého úverového dlhu sa posunula na 23. apríla 2019. Deň 24. apríla 2019 je prvým dňom plynutia trojročnej premlčacej doby, ktorá uplynula 24. apríla 2022. Keďže žalobkyňa podala žalobu na súd až dňa 29. apríla 2022, stalo sa tak po uplynutí trojročnej premlčacej doby.

10. Odvolací súd sa nestotožnil s názorom žalobkyne, že vo vzťahu k uplynutiu premlčacej doby súd prvej inštancie nesprávne aplikoval zákon o mimoriadnych opatreniach, pretože v zmysle § 1 a § 8 tohto zákona nezohľadnil jej predĺženie o 76 dní. Zámerom zákona o mimoriadnych opatreniach nebolo, aby v čase od 27. marca 2020 do 30. apríla 2020, resp. od 19. januára 2021 do 28. februára 2021 neplynuli všetky premlčacie lehoty, ale aby neplynuli iba tie premlčacie lehoty, ktorých koniec by uplynul v čase od 27. marca 2020 do 30. apríla 2020, resp. od 19. januára 2021 do 28. februára 2021. Citované ustanovenia upravujú spočívania iba takých lehôt, ktoré by v označenom časovom období uplynuli a po odpadnutí prekážky ich plynutie pokračovalo. Uvedený názor odvolací súdu vyvodil zo znenia § 1 zákona o mimoriadnych opatreniach „uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva“ ako aj znenia § 1 písm. b) zákona o mimoriadnych opatreniach, ktoré upravuje, že lehoty ktoré uplynuli po 12. marci do dňa účinnosti tohto zákona sa neskončia skôr ako za 30 dní po nadobudnutí účinnosti tohto zákona. Žalobkyňa preto nesprávne tvrdila, že premlčacia doba, ktorá v danom prípade uplynula dňa 24. apríla 2022, teda mimo obdobia definovaného v § 1 a § 8 zákona o mimoriadnych opatreniach sa predĺžila o dobu 76 dní.

Dovolanie

11. Proti predmetnému rozsudku odvolacieho súdu podala dovolanie žalobkyňa (ďalej aj „dovolateľka“), ktorého prípustnosť aj dôvodnosť vyvodzovala z § 421 ods. 1 písm. b) CSP navrhujúc rozsudok krajského súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

12. Podľa dovolateľky rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od právnej otázky, či spočíva, resp. neplynie premlčacia doba pohľadávky v súkromnoprávnom vzťahu v období odo dňa účinnosti predmetných ustanovení zákona o mimoriadnych opatreniach, t. j. od 27.03.2020 do 30.04.2020 a od 19.01.2021 do 28.02.2021 bez ohľadu na to, či uplynutie tejto lehoty skončí v rozhodnom období?

13. Podľa názoru dovolateľky krajský súd dospel k nesprávnemu právnemu záveru ohľadom uplynutia premlčacej doby dňa 24. apríla 2022, a teda, že k podaniu žaloby dňa 29. apríla 2022 došlo po uplynutí premlčacej doby. Uplatnený nárok nemožno považovať za premlčaný, pretože dňa 25. marca 2020 bol s účinnosťou od 27. marca 2020 prijatý zákon o mimoriadnych opatreniach, v zmysle ktorého lehoty v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práva v období od účinnosti tohto zákona do 30. apríla 2020 neplynú.

14. Dovolateľka nesúhlasí s výkladom týkajúcim sa ustanovení zákona o mimoriadnych opatreniach poskytnutý krajským súdom. Za rozporné s účelom zákona o mimoriadnych opatreniach ako aj s vôľou zákonodarcu považovala, ak by sa neposkytla ochrana pred plynutím premlčacích lehôt všetkým subjektom súkromnoprávných vzťahov, ktorým by mala premlčacia doba uplynúť, ale len tým, ktorým by premlčacia doba mala uplynúť počas obdobia 27. marca 2020 až 30. apríla 2020, resp. 19. januára 2021 až 28. februára 2021.

15. Žalobkyňa zastáva názor, že zákonodarca prijatím zákona o mimoriadnych opatreniach jednoznačne určil, že počas uvedených období sa plynutie premlčacích lehôt z dôvodu pandémie COVID-19 prerušuje na zákonom špecifikované obdobie (76 dní). Prerušenie sa vzťahuje na všetky zákonné lehoty v súkromnoprávných vzťahoch. Premlčacie (a prekluzívne) lehoty sa vo vyššie uvedených obdobiach pozastavili - a teda premlčaciu dobu je podľa názoru žalobkyne v zmysle zákona o mimoriadnych opatreniach potrebné o tieto dni predĺžiť.

16. Rozsudok odvolacieho súdu preto vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci. Ak by súd uvedené ustanovenia zákona o mimoriadnych opatreniach správne aplikoval, musel by s ohľadom na spočívania premlčacej doby v období od 27. marca 2020 do 30. apríla 2020 a od 19. januára 2021 do 28. februára 2021 dospieť k záveru o včasnom podaní žaloby (pred uplynutím premlčacej doby), keďže premlčacia doba začala plynúť od 24. apríla 2019 (deň, ktorý ustálil krajský súd ako prvý deň plynutia premlčacej doby, s ktorým právnym názorom sa žalobkyňa stotožnila) a žaloba bola podaná na súde dňa

29. apríla 2022 - t. j. s prihliadnutím k dobe spočívania premlčacej doby je zrejmé, že bola podaná včas, nakoľko aplikujúc vyššie uvedené ustanovenia, by premlčacia doba uplynula až dňa 9. júla 2022 (24. apríl 2022 + 76 dní).

17. Žalovaný nevyužil svoje právo vyjadriť sa k dovolaniu.

Posúdenie veci dovolacím súdom

18. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „Najvyšší súd SR“ alebo „dovolací súd“ alebo „NS SR“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana, v ktorej neprospech bolo vydané napadnuté rozhodnutie (§ 424 CSP), za splnenia tiež podmienok zastúpenia takejto strany a spísania jej dovolania v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443, časť vety pred bodkočiarkou CSP) dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne je dôvodné.

19. Dovolanie treba považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu z akýchkoľvek dôvodov a hľadísk.

20. Obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je poskytnúť uplatňovanému právu súdnu ochranu, avšak len za predpokladu, že sú splnené procesné podmienky súdneho konania (viď napr. rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 80/09, II. ÚS 79/08, IV. ÚS 476/2012). Dovolací súd preto pristupuje k podanému dovolaniu tak, že najskôr skúma, či je procesne prípustné; k posúdeniu opodstatnenosti dovolania (t. j. posúdeniu, či je v ňom opodstatnene uplatnený dovolací dôvod) sa dovolací súd dostáva len v prípade prijatia záveru, že dovolanie je prípustné. Dovolanie je prípustné, ak jeho prípustnosť vyplýva z ustanovenia § 420 CSP alebo § 421 CSP. Dôvody zakladajúce prípustnosť dovolania treba dôsledne odlišovať od dôvodov, ktoré zakladajú opodstatnenosť dovolania. Opodstatnené (dôvodné) je také prípustné dovolanie, v ktorom je oprávnené uplatnený dovolací dôvod. Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). V prípade dovolania prípustného podľa § 420 CSP je dovolacím dôvodom procesná vada zmätočnosti uvedená v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP), v prípade dovolania, ktoré je prípustné podľa § 421 ods. 1 CSP, je dovolacím dôvodom nesprávne právne posúdenie veci (§ 432 ods. 1 CSP).

21. Podľa § 419 CSP proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v § 420 a § 421 CSP.

22. V danom prípade z dovolania žalobkyne vyplýva, že napáda rozsudok odvolacieho súdu v celom jeho rozsahu na základe § 420 ods. 1 písm. b) CSP.

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP

23. Podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxe odvolacieho súdu nebola vyriešená.

24. Otázkou relevantnou v zmysle § 421 ods. 1 písm. b) CSP je právna otázka, ktorá ešte nebola riešená dovolacími senátmi Najvyššieho súdu SR, takže vo vzťahu k nej sa ani nemohla ustáliť rozhodovacia prax odvolacieho súdu. Ak procesná strana vyvodzuje prípustnosť dovolania z tohto ustanovenia, musí: a/ konkretizovať právnu otázku doposiaľ neriešenú dovolacím súdom a b/ uviesť, ako by mala byť táto

otázka správne riešená.

25. Nevyhnutnou podmienkou prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP je, že sa týka c/ právnej otázky, na riešení ktorej založil odvolací súd svoje rozhodnutie. Toto ustanovenie dopadá len na takú právnu otázku, ktorú: a/ odvolací súd riešil [neponechal ju nepovšimnutou a pri svojich právnych úvahách nedotknutou, ale ju riadne nastolil, vysvetlil jej podstatu, vyjadril vo vzťahu k nej svoje právne úvahy (prípadne možnosti odlišných prístupov k jej riešeniu) a vysvetlil jej riešenie a tiež dôvody, so zreteľom na ktoré zvolil práve riešenie, na ktorom založil svoje rozhodnutie], a b/ (zároveň) dovolací súd otázku ešte neriešil. Otázka, ktorou sa strany sporu, prípadne aj súd v konaní síce zaoberali, na vyriešení ktorej ale nie je v konečnom dôsledku založené dovolanie napádané rozhodnutie, nie je preto v zmysle ustanovenia, o ktorom je reč, rovnako relevantná.

26. Pre všetky procesné prípady, v ktorých § 421 ods. 1 CSP pripúšťa dovolanie, má mimoriadny význam ako dovolateľ otázku v dovolaní zafinuje a špecifikuje. Otázkou relevantnou z hľadiska § 421 ods. 1 CSP môže byť len otázka právna (v žiadnom prípade nie skutková otázka). Posúdenie prípustnosti dovolania závisí od toho, ako dovolateľ sám vysvetlí (konkretizuje a náležite doloží), že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia dovolateľom označenej právnej otázky a že ide o niektorý z prípadov v tomto zákonom ustanovení uvedených. Argumentácia, ktorou dovolateľ vymedzuje, v čom spočíva nesprávne právne posúdenie, musí korešpondovať s dovolateľom nastolenou právnou otázkou. Zároveň platí, že právna otázka, ktorú má dovolací súd vo svojom rozhodnutí riešiť musí byť rozhodujúca (podstatná) pre rozhodnutie vo veci samej. To znamená, že dovolací súd nemôže riešiť hypotetické otázky, ktoré nemajú, resp. v ďalšom konaní nemôžu mať vplyv na meritórne rozhodnutie, ani akademické otázky, ktoré vôbec nesúvisia s rozhodovaným sporom. Pre posúdenie, či ide o právnu otázku kľúčovú pre rozhodnutie vo veci samej a pre posúdenie prípustnosti dovolania, nie je rozhodujúci subjektívny názor strany, ale významný je výlučne záver odvolacieho súdu rozhodujúceho o dovolaní (sp. zn. 7Cdo/134/2018 a 4Obdo/30/2018).

27. Dovolaťka s poukazom na § 421 ods. 1 písm. b) CSP položila dovolaciemu súdu právnu otázku, či spočíva, resp. neplynie premlčacia doba pohľadávky v súkromnoprávnom vzťahu v období odo dňa účinnosti predmetných ustanovení zákona o mimoriadnych opatreniach, t. j. od 27.03.2020 do 30.04.2020 a od 19.01.2021 do 28.02.2021 bez ohľadu na to, či uplynutie tejto lehoty skončí v rozhodnom období?

28. Podľa § 1 zákona č. 62/2020 Z. z. lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva,

a) v čase odo dňa účinnosti tohto zákona do 30. apríla 2020 neplynú,

b) ktoré uplynuli po 12. marci 2020 do dňa účinnosti tohto zákona, sa neskončia skôr ako za 30 dní po nadobudnutí účinnosti tohto zákona.

29. Podľa § 8 zákona č. 62/2020 Z. z. lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva,

a) v čase odo dňa účinnosti tohto zákona do 28. februára 2021 neplynú,

b) ktoré uplynuli po 31. decembri 2020 do dňa účinnosti tohto zákona, sa neskončia skôr ako za 30 dní po nadobudnutí účinnosti tohto zákona.

30. Odvolací súd k položenej právnej otázke zaujal v napadnutom rozsudku názor, že nedochádzalo k plynutiu len tých lehôt, ktorých koniec by nastal v zákonom určených časových úsekoch. Keďže v danom spore koniec premlčacej lehoty nespadá do zákonom stanovených období, prerušenie podľa zákona č. 62/2020 Z. z. sa v prejednávacom spore neuplatňuje.

31. Dovolací súd konštatuje, že nastolenú právnu otázku medzičasom už riešil Najvyšší súd SR ako súd dovolací v druhovo totožných veciach, a to v uzneseniach sp. zn. 6Cdo/120/2024 z 25. marca 2026,

1Cdo/99/2022 z 29. mája 2024 a v uznesení sp. zn. 4Cdo/155/2023 z 26. septembra 2024, v ktorých uviedol, že „ustanovenie § 1 písm. a) sa týka všetkých premlčacích a prekluzívnych lehôt v súkromnoprávných vzťahoch, tak lehôt, ktoré i) začali plynúť pred nadobudnutím účinnosti zákona (27.3.2020) a neuplynuli do 30.4.2020 (ďalej len „stanovené obdobie“), ii) lehôt, ktoré začali plynúť pred 27.3.2020 a ich koniec pripadol na stanovené obdobie, ako aj tých, ktoré iii) začali plynúť počas stanoveného obdobia a ich koniec nastal až po 30.4.2020. Pri všetkých prípadoch platí, že pri počítaní lehoty musí byť zohľadnené časové obdobie 27.3.2020 - 30.4.2020“.

32. Položenou právnou otázkou sa zaoberal aj Veľký senát Najvyššieho súdu SR, ktorý v uznesení sp. zn. 1VCdo/6/2025 uviedol, že premlčacia doba pohľadávky v súkromnoprávnom vzťahu v období odo dňa účinnosti zákona č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii, a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony v znení neskorších predpisov, t. j. od 27. marca 2020 do 30. apríla 2020 spočíva, resp. neplynie bez ohľadu na to, či uplynutie tejto lehoty v rozhodnom období skončí.

33. Uvedený názor prešiel aj testom ústavnosti v náleze Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 249/2025 zo 17. júna 2025, v ktorom k prerušeniu plynutia premlčacej lehoty podľa zákona č. 62/2020 Z. z. Ústavný súd SR uviedol, že „v hypotéze právnej normy vyjadrené slovné spojenie „uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu práva“ definuje lehotu, na ktorú sporné ustanovenia treba aplikovať tým, že musí v rozhodných obdobiach uplynúť, by bol logický, ak by na túto hypotézu nenadväzovala aj druhá dispozícia sporného ustanovenia. Podľa písm. b) sporného ustanovenia „Lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva, ktoré uplynuli po 12. marci 2020 do dňa účinnosti tohto zákona, sa neskončia skôr ako za 30 dní po nadobudnutí účinnosti tohto zákona.“.... Ako priliehavejší k obom dispozíciám spornej právnej normy sa tak javí výklad, že spojenie „uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu práva“ definuje všeobecne iba lehoty, s uplynutím ktorých zákon spája premlčanie práva.“ Ústavný súd SR vyjadril nesúhlas s názorom, že protipandemické opatrenia sa mali obmedziť na uplatnenie tých práv, ktoré sa premlčali v rozhodnom období. Znamenalo by to totiž zvýhodnenie tých, ktorých právo sa premlčalo posledný deň lehoty oproti tým, ktorých právo sa premlčalo deň po skončení rozhodného obdobia, keďže premlčacia doba by bola fakticky skrátená.

34. Prejednávajúci senát sa stotožňuje s vyššie vyslovenými názormi. K položenej právnej otázke uvádza záver, že prerušenie plynutia lehôt podľa § 1 písm. a) a § 8 písm. a) zákona o mimoriadnych opatreniach sa uplatňuje na všetky lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva, ktoré začali plynúť pred rozhodným obdobím a počas rozhodného obdobia neuplynuli.

35. V kontexte uvedeného dovolací súd konštatuje, že odvolací súd v napadnutom rozsudku rozhodol pri posúdení právnej otázky týkajúcej sa spočívania - neplynutia premlčacej doby počas pandémie COVID-19, iným spôsobom, ktorý je už v súčasnosti ustálenou rozhodovacou praxou dovolacieho súdu (v čase rozhodovania odvolacieho súdu išlo o vyvíjajúci sa názor) aktuálne prekonaný. V ďalšom konaní sa preto súd prvej inštancie bude riadiť vyššie uvedenými závermi dovolacieho súdu o neplynutí - spočívani premlčacej doby v posudzovaných obdobiach pandémie COVID-19, t. j. 27. marca 2020 - 30. apríla 2020 a 19. januára 2021 - 28. februára 2021. Znovu posúdi v kontexte vyššie uvedeného najprv včasnosť podanej žaloby v súlade s tu vysloveným názorom dovolacieho súdu o spočívani premlčacej doby a následne, len v prípade záveru o včasnom podaní žaloby vs. premlčanie nároku, bude postupovať v konaní v merite veci.

36. Ak je dovolanie dôvodné, dovolací súd napadnuté rozhodnutie zruší (§ 449 ods. 1 CSP) a ak dovolací súd zruší napadnuté rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, zastaviť konanie, prípadne postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci patrí (§ 450 CSP). Najvyšší súd SR v súlade s citovanými ustanoveniami zrušil rozsudky súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu a vec vrátil na ďalšie konanie súdu prvej inštancie (§ 449 ods. 1, 2 CSP), ktorým je po justičnej reforme Mestský súd Bratislava IV.

37. Ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 CSP).

38. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie a odvolací súd sú viazaní právnym názorom dovolacieho súdu (§ 455 CSP).

39. Uznesenie prijal senát Najvyššieho súdu SR pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.